

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 30 päivänä toukokuuta 2002,
rannikkoalueiden yhdenntyn käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa**

(2002/413/EY)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rannikkoalueilla on Euroopalle huomattavaa ympäristöön liittyvää, taloudellista, sosiaalista, kulttuurillista sekä virkistyskäyttöön liittyvää merkitystä.
- (2) Rannikkoalueiden luonnon monimuotoisuus on ainutlaatuinen eläinten ja kasvien suhteen.
- (3) Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristö- ja kehityskonferenssin Riossa kesäkuussa 1992 pidetyssä huippukokouksessa hyväksytyin Agenda 21 -toimintaohjelman 17 luku olisi otettava huomioon.
- (4) Euroopan ympäristökeskuksen vuoden 1999 raportin mukaan Euroopan rannikkoalueiden tila huononee jatkuvasti sekä itse rannikoiden että rannikkoveden laadun osalta.
- (5) Yhteisön rannikkoalueisiin kohdistuvaa uhkaa pahentaa ilmastonmuutos, joka aiheuttaa merenpinnan nousua, muutoksia myrskyjen esiintymistiheydessä ja voimakkuudessa sekä rannikoiden lisääntyvää eroosiota ja enemmän tulvia.

- (6) Väestön ja taloudellisen toiminnan kasvu aiheuttaa yhä suuremman uhan rannikkoalueiden ympäristön tasapainolle ja sosiaaliselle tasapainolle.
- (7) Kalastuksen ja siihen liittyvän työllisyyden taantuminen saattaa monet kalastuksesta riippuvaiset alueet erityisen uhattuun asemaan.
- (8) Yhteisössä olemassa olevat alueelliset erot vaikuttavat rannikkoalueiden käyttöön, hoitoon ja suojeluun kussakin tapauksessa eri tavalla.
- (9) On ehdottoman tärkeää, että rannikkoalueiden käyttö ja hoito on ympäristön kannalta kestävä, taloudellisesti oikeudenmukaista, sosiaalisesti vastuullista ja kulttuuriteikijät huomioon ottavaa, jotta voidaan säilyttää tämä merkittävä resurssi yhtenäisenä kokonaisuutena samalla kun otetaan huomioon ne perinteiset paikalliset toiminnot ja tavat, joista ei aiheudu uhkaa herkille luontoalueille tai rannikkoalueiden luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston tilan säilymiselle.
- (10) Yhteisö edistää yhdenntynyttä käyttöä ja hoitoa laajemmalla mittakaavassa horisontaalisten välineiden avulla. Toiminta edistää sen tähden rannikkoalueiden yhdenntynyttä käyttöä ja hoitoa (integrated coastal zone management).
- (11) Komissio toteaa tiedonannoissaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille ⁽⁴⁾, että rannikkoalueiden yhdenntynyttä käyttöä ja hoitoa edellyttää suunnitelmallisia, yhteensovitettuja ja yhtenäisiä paikallisen ja alueellisen tason toimia, joita ohjataan ja tuetaan asianmukaisilla kansallisilla järjestelyillä.
- (12) Rannikkoalueiden yhdenntynyttä käyttöä ja hoitoa koskevassa komission esittelyohjelmassa esitetään rannikkoalueiden hyvän käytön ja hoidon periaatteita.

⁽¹⁾ EYVL C 155, 29.5.2001, s. 17.

⁽²⁾ EYVL C 148, 18.5.2001, s. 23.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. heinäkuuta 2001 (EYVL C 65 E, 14.3.2002, s. 309), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 13. joulukuuta 2001 (EYVL C 58 E, 5.3.2002, s. 1), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 10. huhtikuuta 2002. Neuvoston päätös, tehty 7. toukokuuta 2002.

⁽⁴⁾ KOM(97) 744 ja KOM(2000) 547.

- (13) On tarpeen varmistaa johdonmukainen toiminta Euroopan tasolla mukaan luettuna yhteistyö ja neuvottelut aluemerien kysymyksiä käsittelevien järjestöjen ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, kuten Kansainvälisen merenkulkujärjestön kanssa, jotta voidaan ratkaista rannikkoalueiden rajat ylittävät ongelmat.
- (14) Rannikkoalueiden yhdenmennyä käyttöä ja hoitoa koskeva yhteisön strategiasta 6 päivänä toukokuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽¹⁾ ja Euroopan rannikkoalueita koskevasta yhteisön tulevasta politiikasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetussa neuvoston suosituksessa ⁽²⁾ todetaan, että rannikkoalueiden yhdenmennyä käytön ja hoidon toteuttamiseksi tarvitaan yhtenäisiä eurooppalaisia toimia.
- (15) 6 päivänä toukokuuta 1994 annetun päätöslauselman jälkeen rannikoiden resurssisiin kohdistuva paine, rannikoiden väestömäärä ja rannikolla sekä sen läheisyydessä olevien infrastruktuurien määrä on kasvanut Euroopan unionissa.
- (16) Rannikkoalueiden yhdenmennyä käyttöön ja hoitoon liittyy useita tekijöitä, jotka koskevat vain välillisesti kaavoitusta ja maankäyttöä.
- (17) Perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisten toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden ja Amsterdamin sopimukseen liitetyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista koskevan pöytäkirjan 7 mukaisesti sekä rannikkoalueiden ja jäsenvaltioiden oikeudellisten ja institutionaalisten järjestelmien eroavaisuuksien vuoksi suunnitellun toiminnan tavoitteet voidaan parhaiten saavuttaa yhteisön tasolla toteutettavan ohjauksen avulla,

SUOSITTELEVAT SEURAAVAA:

I LUKU

Strateginen lähestymistapa

Jäsenvaltiot ottavat huomioon kestävän kehityksen strategian sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta ⁽³⁾ ja ottavat käyttöön rannikkoalueidensa käytössä ja hoidossa strategisen lähestymistavan, joka perustuu seuraaviin seikkoihin:

- rannikkoalueiden ympäristön suojeleminen, joka perustuu ekosysteemin huomioon ottamiseen ja pyrkimykseen säilyttää se yhtenäisenä toimivana kokonaisuutena, sekä rannikkoalueiden luonnonvarojen kestävä käyttö ja hoito sekä merellä että maalla;
- ilmastonmuutoksen rannikkoalueille aiheuttaman uhan ja merenpinnan nousun sekä myrskyjen esiintymistiheyden ja voimakkuuden lisääntymisen mukanaan tuomien vaarojen tunnistaminen;
- asianmukaiset ja ekologisesti vastuulliset rannikkoalueiden suojelutoimenpiteet sekä rannikkoalueiden asukkaiden ja heidän kulttuuriperintönsä suojeleminen;
- kestävät taloudelliset mahdollisuudet ja työllistymismahdollisuudet;

- soiaalisen ja kulttuurisen järjestelmän toimivuus paikallisyhteisöissä;
- riittävät yleisölle virkistyskäyttöön ja esteettisistä syistä varatut maa-alueet;
- syrjäisten rannikkoyhteisöjen osalta niiden yhteenkuuluvuuden ylläpitäminen tai edistäminen;
- meren ja maa-alueiden vuorovaikutuksen hallinnoinnissa kaikkien asianomaisten viranomaisten merellä ja maalla toteuttamien toimien yhteensovittamisen parantaminen.

II LUKU

Periaatteet

Jäsenvaltiot noudattavat kansallisia strategioita ja niihin perustuvia toimenpiteitä määriteltessään rannikkoalueiden yhdenmennyä käytön ja hoidon periaatteita rannikkoalueiden asianmukaisen hoidon takaamiseksi ottaen huomioon muun muassa rannikkoalueiden yhdenmennyä käyttöä ja hoitoa koskevassa komission esittelyohjelmassa määritellyt hyvät toimintatavat. Rannikkoalueiden käyttö ja hoito perustuvat ennen kaikkea seuraaviin seikkoihin:

- laaja-alainen (aihekohtainen ja maantieteellinen) näkökulma, jossa otetaan huomioon luonnon järjestelmien ja rannikkoalueisiin vaikuttavan ihmisen toiminnan keskinäinen riippuvuus ja niiden erilaisuus;
- pitkän aikavälin näkökulma, jossa otetaan huomioon ennalta varautumisen periaate ja nykyisten ja tulevien sukupolvien tarpeet;
- helposti mukautuva käyttö ja hoito vaiheittaisena prosessina, joka helpottaa sopeutumista ongelmien syntyessä ja tiedon lisääntyessä. Tämä edellyttää luotettavaa tieteellistä tietoa rannikkoalueiden kehityksestä;
- Euroopan rannikkoalueiden paikalliset erityispiirteet ja huomattava monimuotoisuus, mikä antaa mahdollisuuden vastata niiden käytännön tarpeisiin erityisratkaisuin ja joustavin toimenpitein;
- toimiminen luonnon prosessien kanssa samansuuntaisesti ja ekosysteemien kantokyvyn kunnioittaminen, mikä tekee ihmisten toiminnasta ympäristöystävällisempää, sosiaalisesti vastuullisempaa ja taloudellisesti järkevämpää pitkällä aikavälillä;
- kaikkien asianomaisten osapuolten (työmarkkinaosapuolet, rannikkoalueiden asukasjärjestöt, valtioista riippumattomat järjestöt ja liike-elämä) kytkeminen käyttöä ja hoitoa koskevaan prosessiin esimerkiksi sopimusten avulla ja yhteisvastuun pohjalta;
- toimivaltaisten hallintoelinten tarjoama tuki ja osallistuminen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla luomalla tai pitämällä yllä asianmukaisia yhteyksiä niiden välillä nykyisten politiikkojen yhteensovittamisen parantamiseksi. Tarvittaessa olisi toteutettava kumppanuus alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa ja välillä;
- sellaisten erilaisten välineiden yhdisteleminen, jotka on suunniteltu helpottamaan alakohdistaisten politiikkojen tavoitteiden keskinäistä johdonmukaisuutta ja suunnittelun sekä käytön ja hoidon keskinäistä johdonmukaisuutta.

⁽¹⁾ EYVL C 135, 18.5.1994, s. 2.

⁽²⁾ EYVL C 59, 6.3.1992, s. 1.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

III LUKU

Kansallinen arviointi

Jäsenvaltiot toteuttavat tai ajantasaistavat kokonaisvaltaisen arvioinnin tarkastellakseen, mitkä tärkeimmät toimijat, lait ja laitokset vaikuttavat kyseisen maan rannikkoalueiden käyttöön ja hoitoon. Arvioinnissa olisi:

- a) käsiteltävä (näihin rajoittumatta) seuraavia aloja: kalastus ja vesiviljely, liikenne, energia, luonnonvarojen hallinta, lajien ja luontotyyppien suojelu, kulttuuriperintö, työllisyys, aluekehitys maaseutu- ja kaupunkialueilla, matkailu ja virkistyskäyttö, teollisuus ja kaivannaistoiminta, jätehuolto, maatalous ja koulutus;
- b) katettava kaikki hallinnon tasot;
- c) tarkasteltava kansalaisten, valtioista riippumattomien järjestöjen ja liike-elämän intressejä, osallisuutta ja näkemysä;
- d) määriteltävä asiaankuuluvat alueidenväliset järjestöt ja yhteistyörakenteet; sekä
- e) arvioitava sovellettavia politiikan ja lainsäädännön toimenpiteitä.

IV LUKU

Kansalliset strategiat

1. Kukin jäsenvaltio, jota asia koskee, laatii arvioinnin tulosten perusteella yhdessä alueellisten viranomaisten ja alueiden välisten järjestöjen kanssa tilanteen mukaan kansallisen strategian tai tarvittaessa useita strategioita, joiden avulla rannikkoalueiden yhdenntyn käytön ja hoidon periaatteet voidaan panna täytäntöön.

2. Strategiat voidaan laatia nimenomaan rannikkoaluetta varten tai ne voivat olla osa suuremman alueen yhdenntyn käytön ja hoidon edistämiseksi laadittua maantieteellisesti laajempaa strategiaa tai ohjelmaa.

3. Strategioissa olisi:

- a) määriteltävä ne kyseisessä maassa tai kyseisellä alueella toimivat erilaiset hallinnolliset toimijat, joiden tehtävät liittyvät toimintaan tai luonnonvaroihin rannikkoalueella, sekä järjestelyt niiden toiminnan koordinoimiseksi. Tehtävien määrittelyn olisi mahdollistettava toimien riittävä valvonta, asianmukainen strategia ja toimien johdonmukaisuus;
- b) määriteltävä II luvussa esitettyjen periaatteiden täytäntöönpanoon käytettävien välineiden sopiva yhdistelmä, kun otetaan huomioon kansalliset, alueelliset ja paikalliset oikeudelliset ja hallinnolliset olosuhteet. Näitä strategioita kehitteessään jäsenvaltioiden olisi tarkasteltava, kuinka asianmukaista on:
 - i) laatia kansalliset strategiset suunnitelmat rannikkoaluetta varten yhdenntyn käytön ja hoidon edistämiseksi, jotta varmistettaisiin muun muassa kasvavan kaupungistu-

misen ja kaupunkien ulkopuolisten alueiden hyödyntämisen valvonta ottaen huomioon rannikkoalueiden ympäristön luonnonominaisuudet;

- ii) maan ostaminen ja alueiden nimeäminen yleisiksi alueiksi, jotta yleisöllä olisi pääsy sinne virkistyskäyttöä varten ilman, että rajoitetaan herkkien alueiden suojelua;
 - iii) tehdä muodollisia tai vapaaehtoisia sopimuksia rannikkoalueiden käyttäjien kanssa, mukaan lukien ympäristösopimukset teollisuuden kanssa;
 - iv) käyttää taloudellisia ja verotuksellisia kannustimia; sekä
 - v) toimia tukeutuen alueiden kehittämisen keinoin;
- c) kehitettävä tai pidettävä voimassa kansallista ja tarvittaessa alueellista tai paikallista lainsäädäntöä tai politiikkaa ja ohjelmia, jotka koskevat samalla sekä rannikkoalueiden meri- että maa-alueita;
 - d) määriteltävä erityisesti toimenpiteitä, joilla edistetään alhaalta ylöspäin eteneviä aloitteita ja yleisön osallistumista rannikkoalueiden ja niiden luonnonvarojen yhdenntyn käyttöön ja hoitoon;
 - e) määriteltävä tarvittaessa kestävän rahoituksen lähteet rannikkoalueiden yhdenntyn käytön ja hoidon aloitteille sekä tutkittava, miten nykyisiä yhteisön ja kansallisen tason rahoitusjärjestelmiä voitaisiin käyttää parhaiten;
 - f) määriteltävä menettelyt, joilla varmistetaan rannikkoalueisiin vaikuttavan yhteisön lainsäädännön ja politiikkojen yhteensovitettu täytäntöönpano ja soveltaminen kaikilta osin, myös silloin, kun yhteisön politiikkoja tarkistetaan;
 - g) luotava asianmukaiset järjestelmät rannikkoalueiden seuraimiseksi ja niitä koskevien tietojen levittämiseksi julkisuuteen. Näissä järjestelmissä olisi kerättävä tietoa ja toimitettava sitä asianmukaisissa ja vertailukelpoisissa muodoissa kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason päätöksentekijöille yhdenntyn käytön ja hoidon helpottamiseksi. Euroopan ympäristökeskuksen työ voi muun muassa tukea tätä tarkoitusta. Tietojen olisi oltava julkisesti saatavilla asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja erityisesti ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (1) mukaisesti;
 - h) määritettävä, kuinka asianmukaisilla kansallisilla koulutusohjelmilla voidaan tukea yhdenntyn käytön ja hoidon periaatteiden täytäntöönpanemista rannikkoalueilla.

V LUKU

Yhteistyö

1. Jäsenvaltiot kannustavat, aloittavat tai jatkavat vuoropuhelua sekä panevat täytäntöön yleissopimukset naapurimaidensa kanssa, myös saman aluemerren alueella sijaitsevien kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan luoda menettelyt, joilla parannetaan yhteensovittamista rajat ylittävien kysymysten ratkaisemisessa.

(1) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

2. Jäsenvaltiot työskentelevät lisäksi aktiivisesti yhteisön toimielinten ja muiden rannikkoalueiden sidosryhmien kanssa, jotta voidaan vähitellen muodostaa rannikkoalueiden yhdenmättyä käyttöä ja hoitoa koskeva yhteinen näkemys, ja tutkivat tarvetta perustaa Euroopan rannikkoalueiden sidosryhmien foorumi. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava, kuinka olemassa olevia toimieliimiä ja yleissopimuksia voitaisiin käyttää hyväksi.

3. Tässä yhteydessä jatketaan ja vahvistetaan yhteistyötä ehdokasmaiden kanssa.

VI LUKU

Kertomukset ja tarkistaminen

1. Jäsenvaltiot laativat komissiolle kertomuksen tämän suosituksen täytäntöönpanosta saadusta kokemuksesta 45 kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta.

2. Nämä kertomukset ovat julkisia, ja ne sisältävät erityisesti seuraavat tiedot:

- a) kansallisten arviointien tulokset;
- b) kansallisella tasolla ehdotettu strategia tai ehdotetut strategiat rannikkoalueiden yhdenmätyn käytön ja hoidon täytäntöönpanemiseksi;

c) tiivistelmä toimista, joita on toteutettu tai joita tullaan toteuttamaan kansallisen strategian tai kansallisten strategioiden täytäntöönpanemiseksi;

d) arviointi strategian tai strategioiden odotetuista vaikutuksista rannikkoalueiden tilaan;

e) arviointi sellaisen yhteisön lainsäädännön ja menettelytapojen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta, joilla on vaikutusta rannikkoalueiden kannalta.

3. Komission olisi tarkasteltava uudelleen tätä suositusta 55 kuukauden kuluessa sen antamispäivästä ja toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomus, johon on tarvittaessa liitetty ehdotus uusiksi yhteisön toimiksi.

Tehty Brysselissä 30 päivänä toukokuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS